

ΟΔΗΓΙΑ 98/26/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Μαΐου 1998

σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιογράφων

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 189 Β της συνθήκης⁽⁴⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι η έκθεση Lamfalussy του 1990 προς τους διοικητές των κεντρικών τραπεζών της Ομάδας των Δέκα κατέδειξε το σημαντικό συστημικό κίνδυνο που ενέχουν τα συστήματα πληρωμών τα οποία λειτουργούν βάσει περισσότερων νομικών μορφών συμψηφισμού πληρωμών, και ιδίως πολυμερούς συμψηφισμού· ότι ο περιορισμός των νομικών κινδύνων από τη συμμετοχή στα συστήματα ακαθάριστου διακανονισμού σε πραγματικό χρόνο έχει πρωταρχική σημασία λόγω της αυξανόμενης ανάπτυξης των συστημάτων αυτών·
- (2) ότι έχει επίσης πάρα πολύ μεγάλη σημασία η ελάττωση του κινδύνου του απορρέοντος από τη συμμετοχή σε συστήματα διακανονισμού αξιογράφων, ιδίως όταν τα συστήματα αυτά συνδέονται στενά με συστήματα πληρωμών·
- (3) ότι σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι να συμβάλει στην αποτελεσματική και, από πλευράς κόστους, συμφέρουσα διενέργεια διασυνοριακών πληρωμών αλλά και συναλλαγών με αντικείμενο διακανονισμό αξιογράφων εντός της Κοινότητας, πράγμα που ενισχύει την ελεύθερη κίνηση των κεφαλαίων στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς· ότι η παρούσα οδηγία συνεχίζει έτσι την πρόοδο που έχει επιτευχθεί ως προς την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς, και ιδιαίτερα ως προς την ελευθερία παροχής υπηρεσιών και την ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων, ενόψει της υλοποίησης της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης·
- (4) ότι είναι ευκαίιο να επιδιωχθεί, μέσω της νομοθεσίας των κρατών μελών, η μεγαλύτερη δυνατή προσταγή της αναστάτωσης που επιφέρει σ' ένα σύστημα

η διαδικασία αφερεγγυότητας η στρεφόμενη κατά ενός συμμετέχοντος σ' αυτό το σύστημα·

- (5) ότι μια πρόταση οδηγίας για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων, που υποβλήθηκε το 1985 και τροποποιήθηκε στις 8 Φεβρουαρίου 1988, εκκρεμεί ακόμη ενώπιον του Συμβουλίου· ότι η σύμβαση περί διαδικασιών αφερεγγυότητας που κατήρτισαν στις 23 Νοεμβρίου 1995 τα κράτη μέλη συνελλθόντα στο πλαίσιο του Συμβουλίου, εξαιρεί ρητά τις ασφαλιστικές εταιρείες, τα πιστωτικά ιδρύματα και τις εταιρείες επενδύσεων·
- (6) ότι σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι να καλύψει τόσο τα εγχώρια όσο και τα διασυνοριακά συστήματα πληρωμών και διακανονισμού αξιογράφων· ότι η οδηγία εφαρμόζεται στα κοινοτικά συστήματα και την πρόσθετη ασφάλεια που παρέχουν οι συμμετέχοντες σε αυτά, είτε από την Κοινότητα είτε από τρίτες χώρες, σε συνάρτηση με την συμμετοχή τους στα εν λόγω συστήματα·
- (7) ότι τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας στα ιδρύματα της χώρας τους που συμμετέχουν άμεσα σε συστήματα τρίτης χώρας, αλλά και στην πρόσθετη ασφάλεια που παρέχεται σε συνάρτηση με τη συμμετοχή στα εν λόγω συστήματα·
- (8) ότι θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να ορίζουν ότι καλύπτεται από την παρούσα οδηγία ένα σύστημα, του οποίου η κύρια δραστηριότητα συνίσταται στο διακανονισμό αξιογράφων, ακόμη και αν το σύστημα αυτό ασχολείται, σε περιορισμένο βαθμό, με παραστατικά συναλλαγών οι οποίες έχουν αντικείμενο βασικά προϊόντα·
- (9) ότι ο περιορισμός του συστημικού κινδύνου απαιτεί ιδίως το αμετάκλητο του διακανονισμού και την άσκηση των εκ των ασφαλειών δικαιωμάτων· ότι οι πρόσθετες ασφάλειες θεωρείται ότι περιλαμβάνουν όλα τα μέσα που παρέχει ένας από τους συμμετέχοντες σε σύστημα πληρωμών ή/και διακανονισμού αξιογράφων στους υπόλοιπους συμμετέχοντες για την ασφάλιση των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που απορρέουν από αυτό το σύστημα, στα οποία μέσα συμπεριλαμβάνονται σύμφωνα εξωνήσεως, εμπράγματα ασφάλειες και καταπιστευματικές μεταβιβάσεις· ότι η ρύθμιση από την εθνική νομοθεσία του είδους της πρόσθετης ασφάλειας που μπορεί να χρησιμοποιηθεί δεν θα πρέπει να διγεί από τον ορισμό της πρόσθετης ασφάλειας που δίδεται από την παρούσα οδηγία·

⁽¹⁾ ΕΕ C 207 της 18. 7. 1996, σ. 13 και ΕΕ C 259 της 26. 8. 1997, σ. 6.

⁽²⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 21 Νοεμβρίου 1996.

⁽³⁾ ΕΕ C 56 της 24. 2. 1997, σ. 1.

⁽⁴⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 9ης Απριλίου 1997 (ΕΕ C 132 της 28. 4. 1997, σ. 74), κοινή θέση του Συμβουλίου της 13ης Οκτωβρίου 1997 (ΕΕ C 375 της 10. 12. 1997, σ. 34), απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 29ης Ιανουαρίου 1998 (ΕΕ C 56 της 23. 2. 1998). Απόφαση του Συμβουλίου της 27ης Απριλίου 1998.

- (10) ότι η παρούσα οδηγία, καλύπτοντας την πρόσθετη ασφάλεια που παρέχεται σε συνάρτηση με τις πράξεις των κεντρικών τραπεζών των κρατών μελών υπό την ιδιότητά τους ως κεντρικών τραπεζών, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και οι πράξεις νομισματικής πολιτικής, επικουρεί το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα στην άσκηση του καθήκοντός του να προάγει την αποτελεσματικότητα των διασυνοριακών πληρωμών με στόχο την προπαρασκευή του τρίτου σταδίου της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης και, επομένως, συμβάλλει στην ανάπτυξη του απαραίτητου νομικού πλαισίου μέσα στο οποίο η μελλοντική Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα θα μπορεί να αναπτύξει την πολιτική της·
- (11) ότι οι εντολές μεταβίβασης και ο συμψηφισμός τους θα πρέπει να είναι νομικώς εκτελεστές στις έννομες τάξεις όλων των κρατών μελών και δεσμευτικές έναντι των τρίτων·
- (12) ότι οι κανόνες για το αμετάκλητο του συμψηφισμού δεν θα πρέπει να εμποδίζουν τα συστήματα να ελέγχουν, πριν πραγματοποιηθεί ο συμψηφισμός, εάν οι εντολές που έχουν εισαχθεί στο σύστημα είναι συμβατές με τους κανόνες αυτού του συστήματος και επιτρέπουν την πραγματοποίηση του διακανονισμού αυτού του συστήματος·
- (13) ότι βάσει της παρούσας οδηγίας ένας συμμετέχων ή ένας τρίτος δεν θα πρέπει να κωλύεται να ασκεί κάθε κατά νόμον δικαίωμα ή αξίωση προς ανάκτηση ή απόδοση, που απορρέει από την υποκείμενη δικαιοπραξία σε σχέση με εντολή μεταβίβασης που έχει εισαχθεί σε σύστημα, π.χ. στην περίπτωση απάτης ή τεχνικού σφάλματος, εφόσον αυτό δεν ανατρέπει τον συμψηφισμό ούτε ανακαλεί την εντολή μεταβίβασης στο σύστημα·
- (14) ότι είναι απαραίτητο να εξασφαλισθεί ότι οι εντολές μεταβίβασης δεν είναι δυνατόν να ανακληθούν μετά από ένα χρονικό σημείο οριζόμενο από τους κανόνες του συστήματος·
- (15) ότι είναι αναγκαίο τα κράτη μέλη να ανακοινώνουν αμέσως στα άλλα κράτη μέλη την έναρξη διαδικασιών αφερεγγυότητας κατά συμμετέχοντος στο σύστημα·
- (16) ότι οι διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν θα πρέπει να έχουν αναδρομικά αποτελέσματα επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των συμμετεχόντων σ' ένα σύστημα·
- (17) ότι, σε περίπτωση που κινηθεί διαδικασία αφερεγγυότητας κατά ενός από τους συμμετέχοντες σε ένα σύστημα, η παρούσα οδηγία αποσκοπεί περαιτέρω στον καθορισμό της νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας που εφαρμόζεται στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις αυτού του συμμετέχοντος σε σχέση με τη συμμετοχή του σε ένα σύστημα·
- (18) ότι οι πρόσθετες αφάλλειες θα πρέπει να διαχωρισθούν από τα αποτελέσματα της νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας που εφαρμόζεται στον αφερέγγυο συμμετέχοντα·
- (19) ότι οι διατάξεις του άρθρου 9 παράγραφος 2 θα πρέπει να εφαρμόζονται μόνον σε μητρώο, λογαριασμό ή κεντρικό σύστημα καταθέσεων που αποδεικνύει την ύπαρξη εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί των συγκεκριμένων αξιογράφων ή για την παράδοση ή τη μεταβίβαση των εν λόγω αξιογράφων·
- (20) ότι οι διατάξεις του άρθρου 9 παράγραφος 2 αποσκοπούν να διασφαλίσουν ότι εάν ο συμμετέχων, η Κεντρική Τράπεζα ενός κράτους μέλους ή η μελλοντική Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έχει έγκυρη και πραγματική πρόσθετη ασφάλεια, όπως καθορίζεται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους όπου τηρείται το σχετικό μητρώο, ο λογαριασμός ή το κεντρικό σύστημα καταθέσεων, το κύρος και ο εκτελεστός χαρακτήρας αυτής της πρόσθετης ασφάλειας έναντι αυτού του συστήματος (και του φορέα του) και έναντι οποιουδήποτε προσώπου έχει άμεσες ή έμμεσες αξιώσεις θα πρέπει να καθορίζεται μόνον σύμφωνα με το δίκαιο αυτού του κράτους μέλους·
- (21) ότι οι διατάξεις του άρθρου 9 παράγραφος 2 δεν αποσκοπούν να θίξουν τη λειτουργία και τις συνέπειες του δικαίου του κράτους μέλους στο οποίο έχουν συσταθεί τα αξιόγραφα ή του δικαίου του κράτους μέλους στο οποίο μπορεί να θρίσκονται με άλλο τρόπο τα αξιόγραφα αυτά (συμπεριλαμβανομένου χωρίς κανένα περιορισμό και του δικαίου που αφορά τη σύσταση, κυριότητα ή η μεταβίβαση αυτών των αξιογράφων ή των δικαιωμάτων επ' αυτών) και δεν θα πρέπει να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι αυτή η πρόσθετη ασφάλεια είναι άμεσα εκτελεστή ή ότι μπορεί να αναγνωρίζεται σε κάθε κράτος μέλος διαφορετικά από τα προβλεπόμενα στο δίκαιο αυτού του κράτους μέλους·
- (22) ότι είναι επιθυμητό να προσπαθήσουν τα κράτη μέλη να αποκαταστήσουν επαρκή σύνδεση μεταξύ όλων των συστημάτων διακανονισμού αξιογράφων που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, αποβλέποντας στην προαγωγή της μεγαλύτερης δυνατής διαφάνειας και νομικής ασφάλειας των συναλλαγών που αφορούν αξιόγραφα·
- (23) ότι η έκδοση της παρούσας οδηγίας αποτελεί τον πλέον πρόσφορο τρόπο πραγμάτωσης των ως άνω στόχων και περιέχει μόνον τα προς τούτο αναγκαία στοιχεία,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΜΗΜΑ 1

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται:

- α) στα συστήματα, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο α), τα οποία διέπονται από το δίκαιο κράτους μέλους και τα οποία διενεργούν πράξεις σε οιοδήποτε νόμισμα, σε Ecu, ή σε διάφορα νομίσματα αμοιβαίως μετατρέψιμα·

- β) στους συμμετέχοντες σε τέτοια συστήματα·
- γ) στην πρόσθετη ασφάλεια που παρέχεται σε συνάρτηση με:
- τη συμμετοχή σε ένα σύστημα ή
 - τις πράξεις των κεντρικών τραπεζών των κρατών μελών της Κοινότητας υπό την ιδιότητά τους ως κεντρικών τραπεζών.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

- α) «σύστημα»: η τυπική συμφωνία
- μεταξύ τριών ή περισσότερων συμμετεχόντων, στους οποίους δεν συναρिθμείται ο τυχόν διακανονιστής, ο τυχόν κεντρικός αντισυμβαλλόμενος, το τυχόν συμψηφιστικό γραφείο ή ο τυχόν εμμέσως συμμετέχων, με κοινούς κανόνες και τυποποιημένες ρυθμίσεις για την εκτέλεση των εντολών μεταβίβασης μεταξύ των συμμετεχόντων,
 - η οποία διέπεται από το δίκαιο του κράτους μέλους που επιλέγουν οι συμμετέχοντες· οι συμμετέχοντες μπορούν, ωστόσο, να επιλέξουν μόνον το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο ένας τουλάχιστον από αυτούς έχει την κεντρική διοίκηση και
 - η οποία, υπό την επιφύλαξη άλλων αυστηρότερων όρων γενικής εφαρμογής που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, ορίζεται ως σύστημα και ανακοινώνεται στην Επιτροπή από το κράτος μέλος το δίκαιο του οποίου είναι εφαρμοστέο, εφόσον αυτό το κράτος μέλος κρίνει ικανοποιητικούς τους κανόνες του συστήματος.

Με την επιφύλαξη των προϋποθέσεων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, ένα κράτος μέλος δύναται να χαρακτηρίζει σύστημα την τυπική συμφωνία της οποίας το αντικείμενο συνίσταται στην εκτέλεση εντολών, μεταβίβασης όπως ορίζονται στη δεύτερη περίπτωση του στοιχείου ι) και, σε περιορισμένη κλίμακα, στην εκτέλεση εντολών με αντικείμενο άλλα μέσα της κεφαλαιαγοράς, εάν αυτό το κράτος μέλος κρίνει ότι υφίσταται τα εχέγγυα από πλευράς συστημικού κινδύνου.

Ένα κράτος μέλος δύναται επίσης να χαρακτηρίζει, κατά περίπτωση, ως σύστημα την τυπική συμφωνία δύο συμμετεχόντων, στους οποίους δεν συναριθμούνται ο τυχόν διακανονιστής, ο τυχόν κεντρικός αντισυμβαλλόμενος, το τυχόν συμψηφιστικό γραφείο ή ο τυχόν εμμέσως συμμετέχων, εάν το κράτος μέλος κρίνει ότι υφίστανται τα εχέγγυα από πλευράς συστημικού κινδύνου.

- β) «ίδρυμα»:

- το πιστωτικό ίδρυμα, όπως ορίζεται στην πρώτη περίπτωση του άρθρου 1 της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ⁽¹⁾, συμπεριλαμβανομένων των ιδρυμάτων που περιέχονται στον κατάλογο του άρθρου 2 παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας, ή

- η επενδυτική εταιρεία, όπως ορίζεται στο σημείο 2 του άρθρου 1 της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ⁽²⁾, εξαιρουμένων των ιδρυμάτων που περιέχονται στον κατάλογο του άρθρου 2 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως ια) της εν λόγω οδηγίας, ή
- οι δημόσιες αρχές ή οι επιχειρήσεις με εγγύηση του Δημοσίου ή
- η επιχείρηση που έχει την κεντρική της διοίκηση εκτός της Κοινότητας και που οι εργασίες της είναι ανάλογες προς εκείνες των πιστωτικών ιδρυμάτων ή των επενδυτικών εταιρειών της Κοινότητας, όπως ορίζονται στην πρώτη και δεύτερη περίπτωση,

εφόσον συμμετέχει σε σύστημα και ευθύνεται για την εκπλήρωση των οικονομικών υποχρεώσεων οι οποίες απορρέουν από εντολές μεταβίβασης στο πλαίσιο του συστήματος αυτού.

Εάν ένα σύστημα τελεί υπό εποπτεία βάσει της εθνικής νομοθεσίας και εκτελεί μόνο εντολές μεταβίβασης όπως ορίζονται στο στοιχείο ι) δεύτερη περίπτωση, καθώς και πληρωμές απορρέουσες από τέτοιες εντολές, το κράτος μέλος δύναται να αποφασίσει ότι οι επιχειρήσεις που συμμετέχουν σ' αυτό το σύστημα και ευθύνονται για τις οικονομικές υποχρεώσεις τις απορρέουσες από εντολές μεταβίβασης στο πλαίσιο του συστήματος αυτού, μπορούν να χαρακτηρισθούν ιδρύματα, αρκεί τρεις τουλάχιστον συμμετέχοντες στο σύστημα αυτό να καλύπτονται από τις κατηγορίες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο και, ως προς την απόφαση αυτή, υφίσταται τα εχέγγυα από πλευράς συστημικού κινδύνου.

- γ) «κεντρικός αντισυμβαλλόμενος»: ο οργανισμός ο οποίος παρεμβάλλεται μεταξύ των ιδρυμάτων ενός συστήματος και ο οποίος δρα ως ο αποκλειστικός αντισυμβαλλόμενος αυτών των ιδρυμάτων όσον αφορά τις εντολές τους μεταβίβασης·
- δ) «διακανονιστής»: ο οργανισμός ο οποίος παρέχει, σε ιδρύματα ή/και σε κεντρικό αντισυμβαλλόμενο που συμμετέχουν σε συστήματα, λογαριασμούς διακανονισμού μέσω των οποίων γίνεται ο διακανονισμός εντολών μεταβίβασης στο πλαίσιο των συστημάτων αυτών και ο οποίος, αν συντρέχει περίπτωση, παρέχει την πίστωση στα εν λόγω ιδρύματα ή/και κεντρικούς αντισυμβαλλομένους χάριν του διακανονισμού·
- ε) «συμψηφιστικό γραφείο»: ο οργανισμός που είναι υπεύθυνος για τον υπολογισμό της καθαρής θέσης των ιδρυμάτων, του τυχόν κεντρικού αντισυμβαλλομένου ή/και τυχόν διακανονιστή·
- στ) «συμμετέχων»: ίδρυμα, κεντρικός αντισυμβαλλόμενος, διακανονιστής ή συμψηφιστικό γραφείο.

Σύμφωνα με τους κανόνες του συστήματος, ο ίδιος συμμετέχων μπορεί να δρα ως κεντρικός αντισυμβαλλόμενος, διακανονιστής ή γραφείο συμψηφισμού ή να εκτελεί μέρος όλων αυτών των καθηκόντων.

(¹) Πρώτη οδηγία 77/780/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1977, περί του συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος (ΕΕ L 322 της 17. 12. 1977, σ. 30)· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 96/13/ΕΚ (ΕΕ L 66 της 16. 3. 1996, σ. 15).

(²) Οδηγία 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Μαΐου 1993, σχετικά με τις επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών (ΕΕ L 141 της 11. 6. 1993, σ. 27)· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 97/9/ΕΚ (ΕΕ L 84 της 26. 3. 1997, σ. 22).

Ένα κράτος μέλος μπορεί να αποφασίσει ότι για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ένας έμμεσος συμμετέχων μπορεί να θεωρηθεί συμμετέχων εάν αυτό δικαιολογείται με κριτήριο το συστημικό κίνδυνο και υπό τον όρο ότι ο έμμεσος συμμετέχων είναι γνωστός στο σύστημα:

- ζ) «έμμεσος συμμετέχων»: το πιστωτικό ίδρυμα, όπως ορίζεται στο στοιχείο β) πρώτη περίπτωση, το οποίο έχει συμβατική σχέση με ίδρυμα που συμμετέχει σε σύστημα που εκτελεί εντολές μεταβίβασης όπως ορίζονται στο στοιχείο ι) πρώτη περίπτωση, πράγμα που επιτρέπει στο προαναφερόμενο πιστωτικό ίδρυμα να δίδει εντολές μεταβίβασης μέσω του συστήματος·
- η) «αξιόγραφα»: όλα τα μέσα που αναφέρονται στο τμήμα Β του παραρτήματος της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ·
- θ) «εντολή μεταβίβασης»:
- κάθε οδηγία ενός συμμετέχοντος να τεθεί στη διάθεση ενός αποδέκτη χρηματικό ποσό μέσω λογιστικής εγγραφής στους λογαριασμούς πιστωτικού ιδρύματος, κεντρικής τράπεζας, ή διακανονιστή ή κάθε εντολή η οποία συνεπάγεται την ανάληψη ή την εκπλήρωση οφειλής πληρωμής, όπως ορίζεται από τους κανόνες του συστήματος ή
 - κάθε οδηγία ενός συμμετέχοντος να μεταβιβαστεί το δικαίωμα επί ή το συμφέρον εξ αξιογράφου ή αξιογράφων συμφέρον μέσω λογιστικής εγγραφής σε μητρώο ή κατ' άλλο τρόπο·
- ι) «διαδικασία αφερεγγυότητας»: το συλλογικό μέτρο το οποίο προβλέπεται από το δίκαιο κράτους μέλους ή τρίτης χώρας και αφορά είτε την εκκαθάριση είτε την αναδιοργάνωση του συμμετέχοντος, εφόσον αυτό το μέτρο συνεπάγεται την αναστολή των μεταβιβάσεων ή των πληρωμών ή την επιβολή περιορισμών σ' αυτές·
- ια) «συμψηφισμός»: η μετατροπή σε καθαρή απαίτηση ή καθαρή οφειλή, απαιτήσεων και οφειλών που προκύπτουν από εντολές μεταβίβασης τις οποίες ένας συμμετέχων ή συμμετέχοντες απευθύνουν προς ή λαμβάνουν από έναν ή περισσότερους άλλους συμμετέχοντες με τελικό εξαγόμενο μία μόνον καθαρή απαίτηση ή καθαρή οφειλή·
- ιβ) «λογαριασμός διακανονισμού»: ο λογαριασμός σε κεντρική τράπεζα, διακανονιστή ή κεντρικό αντισυμβαλλόμενο που χρησιμοποιείται για την κατοχή κεφαλαίων και αξιογράφων, καθώς και για το διακανονισμό συναλλαγών μεταξύ των συμμετεχόντων σε σύστημα·
- ιγ) «πρόσθετη ασφάλεια»: όλα τα ρευστοποιήσιμα περιουσιακά στοιχεία που παρέχονται δυνάμει ενεχύρου (συμπεριλαμβανομένου του χρήματος που παρέχεται με αυτό τον τρόπο) συμφώνου εξωνήσεως ή παρεμφερούς συμφωνίας ή άλλως, για την ασφάλιση δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που ενδέχεται να προκύψουν σε

συνάρτηση με ένα σύστημα ή που παρέχονται στις κεντρικές τράπεζες των κρατών μελών ή στη μελλοντική Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

ΤΜΗΜΑ II

ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΝΤΟΛΕΣ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗΣ

Άρθρο 3

1. Οι εντολές μεταβίβασης και ο συμψηφισμός είναι νομικά εκτελεστοί και αντιτάσσονται έναντι των τρίτων ακόμη και σε περίπτωση διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά συμμετέχοντος, εφόσον οι εντολές μεταβίβασης εισήχθησαν στο σύστημα πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1.

Όταν, κατ' εξαίρεση, οι εντολές μεταβίβασης εισέρχονται στο σύστημα μετά τη στιγμή έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας και εκτελούνται την ημέρα της έναρξης αυτής, είναι νομικά εκτελεστές και αντιτάσσονται έναντι των τρίτων μόνο εάν, μετά τη χρονική στιγμή του διακανονισμού, ο διακανονιστής, ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ή το συμψηφιστικό γραφείο αποδείξουν ότι δεν γνώριζαν ή δεν όφειλαν να γνωρίζουν την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας.

2. Ο συμψηφισμός δεν ανατρέπεται βάσει νόμου, κανονισμού, κανόνων ή πρακτικών σχετικά με την ακύρωση συμβάσεων ή άλλων δικαιοπραξιών που έχουν συναφθεί πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1.

3. Ο χρόνος εισαγωγής μιας εντολής μεταβίβασης στο σύστημα καθορίζεται με ακρίβεια από τους κανόνες του συστήματος. Εάν το εθνικό δίκαιο που διέπει το σύστημα θέτει όρους ως προς τη χρονική στιγμή της εισαγωγής, οι κανόνες του συστήματος πρέπει να είναι σύμφωνοι με τους όρους αυτούς.

Άρθρο 4

Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν ότι η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά συμμετέχοντος δεν κωλύει τη χρησιμοποίηση των κεφαλαίων ή αξιογράφων, που είναι διαθέσιμα στο λογαριασμό διακανονισμού αυτού του συμμετέχοντος, για την εκπλήρωση των υποχρεώσεών του στο σύστημα την ημέρα έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Επιπλέον, τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να ορίσουν ότι η πιστωτική διευκόλυνση αυτού του συμμετέχοντος η οποία συνδέεται με το σύστημα θα χρησιμοποιείται έναντι διαθέσιμης υφιστάμενης πρόσθετης ασφάλειας για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του συμμετέχοντος στο σύστημα.

Άρθρο 5

Η εντολή μεταβίβασης δεν ανακαλείται ούτε από συμμετέχοντα στο σύστημα ούτε από τρίτον, μετά τη χρονική στιγμή που ορίζουν οι κανόνες του συστήματος.

ΤΜΗΜΑ III

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ*Άρθρο 6*

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, χρόνος έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας θεωρείται η στιγμή κατά την οποία η αρμόδια δικαστική ή διοικητική αρχή εκδίδει την απόφασή της.
2. Άμα τη λήψει της απόφασεως σύμφωνα με την παράγραφο 1, η αρμόδια δικαστική ή διοικητική αρχή την κοινοποιεί πάραυτα στην αρχή την οποία επέλεξε προς τούτο το κράτος μέλος της.
3. Το κράτος μέλος που αναφέρεται στην παράγραφο 2 ειδοποιεί αμέσως τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

Άρθρο 7

Τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων ενός συμμετέχοντος που προκύπτουν από ή συνδέονται με τη συμμετοχή του σε σύστημα δεν ανατρέχουν σε χρόνο προγενέστερο της κατ' άρθρο 6 παράγραφος 1 έναρξεως της διαδικασίας.

Άρθρο 8

Σε περίπτωση έναρξεως διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά συμμετέχοντος σε σύστημα, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που προκύπτουν από τη συμμετοχή του στο σύστημα ή που συνδέονται με αυτήν, διέπονται από το δίκαιο που διέπει το σύστημα.

ΤΜΗΜΑ IV

ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΥΠΕΡ ΩΝ Η ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΧΩΡΟΥΝΤΟΣ*Άρθρο 9*

1. Τα δικαιώματα:
 - ενός συμμετέχοντος επί της πρόσθετης ασφάλειας που του παραχωρείται στο πλαίσιο ενός συστήματος και
 - των κεντρικών τραπεζών των κρατών μελών ή της μελλοντικής Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας επί της πρόσθετης ασφάλειας που τους παραχωρείται,
 δεν θίγονται από τη διαδικασία αφερεγγυότητας κατά του συμμετέχοντος, ή του αντισυμβαλλόμενου Κεντρικών Τραπεζών των κρατών μελών ή της μελλοντικής Ευρωπαϊκής

Κεντρικής Τράπεζας που παραχώρησε την πρόσθετη ασφάλεια. Η πρόσθετη αυτή ασφάλεια δυνατόν να ρευστοποιηθεί προς ικανοποίηση αυτών των δικαιωμάτων.

2. Όταν παρέχονται αξιόγραφα (συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων επί αξιογράφων) ως πρόσθετη ασφάλεια σε συμμετέχοντες ή/και Κεντρικές Τράπεζες των κρατών μελών ή στη μελλοντική Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα όπως περιγράφεται στην παράγραφο 1 και το δικαίωμά τους (ή το δικαίωμα οποιουδήποτε αντιπροσώπου, μεσίτη ή τρίτου ενεργούντος για λογαριασμό τους) σε σχέση με τα αξιόγραφα καταχωρείται νομίμως σε μητρώο ή σε λογαριασμό ή σε κεντρικό σύστημα καταθέσεων που βρίσκεται σε κράτος μέλος, ο καθορισμός των δικαιωμάτων αυτών των φορέων ως κατόχων πρόσθετης ασφάλειας σε σχέση με τα αξιόγραφα αυτά διέπεται από το δίκαιο αυτού του κράτους μέλους.

ΤΜΗΜΑ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ*Άρθρο 10*

Τα κράτη μέλη κατονομάζουν τα συστήματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, τα γνωστοποιούν στην Επιτροπή και ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις αρχές που έχουν επιλέξει σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2.

Το σύστημα γνωστοποιεί στο κράτος μέλος του οποίου το δίκαιο εφαρμόζεται τους συμμετέχοντες στο σύστημα, και κάθε τυχόν έμμεσο συμμετέχοντα, καθώς και κάθε αλλαγή τους.

Εκτός από τη γνωστοποίηση που καθορίζεται στο δεύτερο εδάφιο, τα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλλουν τα συστήματα που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία τους σε υποχρέωση εποπτείας ή έγκρισης.

Οιοσδήποτε έχει νόμιμο συμφέρον μπορεί να απαιτήσει από ένα όργανο να ενημερωθεί για τα συστήματα στα οποία συμμετέχει το τελευταίο και για τους βασικούς κανόνες που διέπουν τη λειτουργία των εν λόγω συστημάτων.

Άρθρο 11

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από τις 11 Δεκεμβρίου 1999. Ενημερώνουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις της αναφοράς αυτής εκδίδονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία. Κατά την κοινοποίηση αυτή τα κράτη μέλη υποβάλλουν πίνακα αντιστοιχίας μεταξύ των υφισταμένων ή των θεσπιζομένων εθνικών διατάξεων και των σχετικών άρθρων της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 12

Το αργότερο εντός τριών ετών από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 11 παράγραφος 1, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, συνοδευόμενη, αν χρειάζεται, από προτάσεις για την αναθεώρησή της.

Άρθρο 13

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 14

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 19 Μαΐου 1998.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. M. GIL-ROBLES

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. BROWN